

Meta Isæus-Berlin, "Den arkadiska spegeln", 2019. Installationsvy på Waldemarsudde.
Foto: Waldemarsudde

Meta Isæus-Berlin, "Venus spegel, dröm", 2019. Olja på duk. Bilden är något beskuren.

Meta Isæus-Berlin, "The leak", vatten, trä, pump, porslin, textil, 2018. Installationsvy på Waldemarsudde. Bilden är något beskuren.

Nattlogik. Hemlighetsfull resa in i drömmarnas värld

Drömlig, intuitiv och poetisk. Sådan är Meta Isæus-Berlins utställning med den suggestiva titeln "Nattlogik". En tvärtomlogik där sakernas ordning är upphävd, möbler kan hänga från taket och kaffet rinna ur en aldrig sinande kanna.

Konst | Utställning

Nattlogik
av Meta Isæus-Berlin
T o m 16 februari 2020

PRINS EUGENS WALDEMARSUDDE,
PRINS EUGENS VÄG 6

Joanna Persman

Det undermedvetna, det immateriella, varsel och intuition. Natens egensinniga logik är ett tema i Meta Isæus-Berlins poetiska utställning på Waldemarsudde. En utställning vars suggestionskraft sannolikt skulle höjas ytterligare i en något mörkare interiör.

Allt som gestaltas i Prins Eugens ljusfyllda slottsateljé tycks nämligen utspela sig någonstans i det gåtfulla tillståndet mellan vaka och dröm.

Här skulle man vilja vara om natten. När dagen har vandrat åt andra hållet. När blicken måste

skynda efter alla aningar som går i förväg. Precis innan mörkret gör allting till sitt.

Saltsjön utanför fönstren förstärker dock vattenmotivet som rinner rakt igenom Isæus-Berlins skapande. Vattnet och dess komplexa symbolik har helt enkelt varit hennes rätta element sedan hon 1987 byggde sin första fontän och fortsatte med sensationella, vattenplaskande installationer.

Vatten står ofta för den stora modern, den kvinnliga principen, livets källa och livet självt. Men vattnet kan också förstöra. Även denna destruktiva dimension återkommer i Meta Isæus-Berlins verk.

I den stora "mitt-i-kärrären"-presentationen "Fickla vrårna" på Liljevalchs 2006 återvände Isæus-Berlin till måleriet. Den nya utställningen visar tydligt att såväl hennes målningar som in-

stallationer är födda ur samma känsloliv och tankekista. Här speglas verken bokstavligt talat i varandra.

Den platsspecifika installationen "Den arkadiska spegeln" är egentligen en dubbelspeglings. Varje upphängd möbel är fäst vid sin upp-och-ner-vända version, oskiljaktig som en skugga. Objekten är därefter återgivna i en serie målningar som överraskar med sin lyriska saklighet i motsats till den färg- och formutlevelse som tidigare varit vanligt i Isæus-Berlins måleri.

För det mesta handlar det om någon som inte finns här. Installationerna trollbinder med människans intensiva frånvaro. Vem har suttit i denna läckande fätölj? Vem har druckit ur denna kopp? Vem har vilat under detta täcke? Rekvisitan har alltid haft en avgörande betydelse i Isæus-Berlins

konst. Människor, verkliga och invandrade från klassiska myter och folkliga sagor, representeras ofta genom attiraljer. Slitna skor. Skrynkliga kläder. En gammal kaffeservis... Tingen är dock lojala och håller tyst. Som klarvakna vittnen, immuna mot sömnens anfall, ruvar de på sina hemligheter medan betraktarens fantasi rullar igång.

En garderobsdörr står på glänt.

Inuti, på bakstycket, rinner vatten i en jämn kaskad. En skir klänning som en spöklik silhuett svajar på en galge. En löndörr mot "Oblivion" öppnas.

"Drömväggen" består av fladdrande teckningar på skira silkesark. Det är vackert på ett sätt som lätt hade kunnat förbises. Ögat letar efter ett ställe att ta tag i och kapitulerar bland skisser och fragmentariska berättelser. Blicken förflyttar sig medan de tunna bladen vänds av luftpustar från en fläkt. Väggens andades. Varje bild sväljer sig själv.

Som en pendang till de eteriska tygmöbler som hon en gång lät spöklikt sväva i luften skapar Meta Isæus-Berlin en säng i bronsrelief.

Det mjuka och det hårda, det lätta och det tunga byter här plats. Dröm och verklighet tumlar omkring intrasslade i varandra.

Över det till synes välbekanta vilar något obestämt. Kusligt och lockande, tryggt och förrädiskt. Kärlek och svek.

Som installationskonstnär är Meta Isæus-Berlin påhittig och samtidigt stringent.

Med sin fingertoppskänsla för material och lyhördhet för stämningar fixerar hon de undflyende intryck som infinner sig precis innan sömnen övermannar oss.

Att måleriet och objekten får speglas i varandra är ett lyckat grepp.

Konsten speglas även i texter. I en fin katalog och i den nya, självständiga boken "Tidskapslar. Alla mina installationer" (Bonnier Fakta, 2019).

Här berättar Isæus-Berlin själv om bakgrunden till sina rumsliga verk. Generöst bjuder hon på mycket utan att avslöja allt.

Det är hittills en av årets mest intressanta konstböcker, där dörrar till ett konstnärskap öppnas, om än bara på glänt. ■